7

de Kamer

OKTOBER 2006

België in de wereld

Magazine van de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

VOORWOORD

Brussel, 27 oktober 2006

Beste lezer,

De tweede dinsdag van oktober ging het parlementaire jaar van start. De Grondwet bepaalt dat de Kamer elk jaar op de tweede dinsdag van oktober automatisch samenkomt. De dag ervoor wordt het oude parlementaire jaar gesloten. Zo kan de Kamer tijdens de zomervakantie op elk ogenblik bijeengeroepen worden, wat deze zomer ook gebeurde. Die regeling dateert van 1974. Vroeger sloot de Koning de zittijd kort na 21 juli. Theoretisch kon er dan geen bijeenkomst van de Kamer plaatsvinden vóór de toen late startdatum van het parlementaire jaar: de tweede dinsdag van november. In 1969 werd dat de tweede dinsdag van oktober.
Commissies werden opgetrommeld ingevolge dringende problemen. De regering stuurde militairen naar Libanon. Gevangenen ontsnapten of kwamen niet terug uit verlof. De overheidsdienst Financiën vergiste zich bij de berekening van de belastingen. Kamerleden ondervroegen en interpelleerden daarover de ministers.

Het laatste parlementaire jaar voor de verkiezingen
We openden het parlementaire jaar dus op 10 oktober. Dat was de laatste opening vóór de federale wetgevende verkiezingen, die ten laatste in juni 2007 plaatsvinden. Alle Belgen van ten minste 18 jaar trekken dan naar de stembus om een nieuwe Kamer te kiezen.

De beleidstoespraak van de Kamervoorzitter
Tijdens de eerste vergadering kiezen de Kamerleden hun voorzitter, de ondervoorzitters en de secretarissen van de Kamer.
De Kamerleden hebben mij opnieuw verkozen. Dit is te beschouwen als een blijk van vertrouwen.
Tijdens mijn openingstoespraak vestigde ik de aandacht van de Kamerleden op drie punten die me na aan het hart liggen.

Parlementaire diplomatie
Parlementaire diplomatie is ontzettend belangrijk. België is een klein land. Veiligheid en welvaart putten we uit onze goede betrekkingen met onze buren en de wereld. Niet voor niets is het thema van dit magazine ‘België in de wereld’.
Parlementen leveren een nuttige bijdrage tot die goede betrekkingen. Parlementsleden kunnen gemakkelijker hun gedacht zeggen. Ze zijn niet zo gebonden als regeringen. In parlementen komen bovendien meerderheid en oppositie aan bod.
Parlementaire diplomatie heeft veel facetten. We bezoeken geregeld andere parlementen. We krijgen zelf veel buitenlandse parlementsleden en regeringsleden over de vloer. Ook van zogenaamd ‘moeilijke’ landen.
Verder zet onze Kamer haar schouders onder tal van projecten om de nieuwe parlementen te versterken. Geregeld sturen we Kamerleden en ambtenaren naar parlementen in de Balkan en Afrika.

Europa
Een belangrijk gegeven voor ons land is Europa. België is stichtend lid van de Europese Unie. Een deel van onze wetgeving vindt zijn oorsprong in Europese wetgeving. Die moet beter gevolgd worden. Om de kloof tussen Europa en haar burgers te versmallen, legt de Europese Commissie de Europese wetgevingsvoorstellen voortaan voor aan de nationale parlementen. In België is niet alleen het Federale Parlement voor de wetgeving bevoegd, maar ook de gewestelijke en de gemeenschapsparlementen. Ook zij kunnen de Europese wetgeving onderzoeken. Alle Belgische parlementen maakten hierover afspraken, gebundeld in een samenwerkingsovereenkomst.

De scheiding der machten
Het Hof van Cassatie, het hoogste rechtscollege van België, velde arresten die me zorgen baren. De ruimte voor het voorwoord is te krap om hier op in te gaan. Het gaat om erg juridische dossiers. De arresten raken aan de scheiding der machten en meer bepaald aan de positie van de wetgevende macht, van het parlement dus. Ik heb geen oplossing voor het probleem. Maar het is nodig dat de Kamer zich beraadt en advies inwint bij specialisten.

De politieke start van het parlementaire jaar: de beleidsverklaring van de Eerste minister
Op 17 oktober legde de Eerste minister in de Kamer zijn beleidsverklaring af. De oppositie vond dit een week te laat.
De regering heeft nog zeven maanden om haar programma verder uit te voeren. De premier duidde aan wat de regering in die laatste sprint nog wil verwezenlijken.

Het laatste trimester van 2006: de Kamer bespreekt de begroting 2007
In november en december zal de Kamer vooral focussen op de bespreking van de begroting 2007. De uitgaven en de inkomsten van de staat worden goedgekeurd. De Kamerleden nemen dan het beleid van elke minister onder de loep.

Daarnaast is er voor de commissies nog werk aan de winkel. De regering wil allicht nog initiatieven nemen. Ook op het vlak van echtscheidingsrecht, de toegang tot de magistratuur, het gerechtelijk deskundigenonderzoek, de functies van de politie, de medisch begeleide voortplanting en de bestemming van overtallige embryo's moet wetgevend werk verricht worden. Het belooft een druk parlementair najaar te worden.

Herman De Croo
Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers
Minister van Staat

INHOUD

Beleidsverklaring van de federale regering en debat in de Kamer 4

Modernisering jeugdrecht 8

Geluidshinder rond de luchthaven van Zaventem 10

De nieuwe wapenwet 12

Een nieuwe film over het Federaal Parlement 12

De Kamer stemt 14

Hervorming asielwet 15

Colloquium over alternatieve brandstoffen en duurzame mobiliteit 17

Belgische militairen in Libanon 20

Vraag en antwoord 21

Nationale parlementen meer betrokken bij Europese besluitvorming 22

Kamerleden waarnemer bij Congolese verkiezingen 24

Betaald verlof 26

In de marge 28

17 OKTOBER 2006

Beleidsverklaring

premier Verhofstadt

Artikel 44 van de Grondwet zegt dat de Kamers van rechtswege bijeenkomen de tweede dinsdag van oktober. Bij het begin van het politieke jaar komt de premier naar de Kamer voor zijn beleidsverklaring. Daarin geeft hij aan waaraan zijn regering het volgende jaar voorrang wil verlenen. Welke keuzes de regering zal maken. Nadien volgt er een debat dat afgesloten wordt met een vertrouwensstemming. Als een meerderheid van de Kamerleden de regering steunt, kan ze verdergaan met de uitvoering van haar beleid. De beleidsverklaring en het debat vormen dan ook een van de hoogtepunten van het parlementaire gebeuren. Geen wonder dus dat de perstribune die dagen te klein is voor de talrijke journalisten.

Dit jaar was de nieuwsgierigheid bijzonder groot. Niet omdat de premier een week later kwam dan gewoonlijk. Wel omdat het voor premier Verhofstadt de laatste beleidsverklaring was tijdens deze regeerperiode. Volgend jaar zijn er immers federale verkiezingen.

Het was een uitgebreide beleidsverklaring. Nagenoeg alle beleidsdomeinen passeerden de revue. We lichten er voor u enkele punten uit en geven u telkens een reactie van een fractievoorzitter. Wil u alles horen, zien of lezen, surf dan naar www.dekamer.be. Onder 'meekijken vergaderingen' vindt u de videobeelden van de beleidsverklaring op 17, en van het debat op 18 en 19 oktober. Onder 'integraal verslag' vindt u de geschreven neerslag.

Stemming

Resultaat vertrouwensstemming

Ja	94	De meerderheid: spa-spirit, VLD, PS, MR
Nee	47	De oppositie: CD&V, Vlaams Belang, N-VA, cdH, Ecolo, FN
Onthouding	0	

BELGIË IN DE WERELD

De premier onderstreepte het belang van engagement. “Politiek is meer dan alleen een kwestie van beheren en besturen. Het is ook en vooral een kwestie van visie, van kijken naar de toekomst. Een kwestie van engagement, van toekomstgericht engagement, van het nemen van verantwoordelijkheid.”

België neemt zijn verantwoordelijkheid op in het buitenland, ook en vooral in moeilijke omstandigheden. Onze soldaten zijn aanwezig in Libanon, in Afghanistan, in Kosovo en Bosnië. België investeert ook in vrede en democratie in Congo. Het internationale engagement van ons land wordt beloond. 180 lidstaten van de Verenigde Naties beslisten dat België de volgende twee jaar lid zal zijn van de VN-Veiligheidsraad.

▶ **Dirk Van der Maelen** (fractievoorzitter sp.a-spirit) had een aantal bijkomende vragen in verband met dat internationale engagement. Hij stond onder meer stil bij de activiteiten van de Belgische ontmijners in Zuid-Libanon. Heeft België van Israël informatie gekregen over de plaats waar de clusterbommen en de landmijnen precies liggen? (Meer info over clusterbommen: zie magazine nr. 6, pag. 18-19)

De fractievoorzitter bracht vervolgens de situatie in Congo ter sprake. Dat België overweegt om de Congolese schulden kwijt te schelden, noemde hij een goede zaak. “Het Congolese volk mag niet langer lijden onder de fouten van het Mobutu-regime.” Hij vroeg zich evenwel af of de Congolese machthebbers de ruimte die daardoor vrijkomt, wel goed zullen gebruiken. Hij vindt dat ons land daarover garanties moet hebben.

Begroting

Premier Verhofstadt is er fier op dat de begroting voor het achtste jaar op rij in evenwicht is. Voor 2007 is er zelfs een overschot van 900 miljoen euro. De regering treft ook dit jaar een aantal eenmalige maatregelen, zoals bijv. de verkoop van overheidsgebouwen, maar minder dan de voorbije jaren. Het eindresultaat van de begroting is een spectaculaire daling van de staatsschuld.

Economisch

Onze economie doet het goed. De Nationale Bank verwacht dat de Belgische economie in 2006 met 2,7% zal groeien. Voor 2007 voorspelt men een groei van meer dan 2,2%. Hiermee scoort ons land beter dan de andere eurolanden.
Het aantal faillissementen daalt in ons land. De eerste helft van 2006 werden er 33.000 nieuwe bedrijven opgestart. De buitenlandse investeringen stijgen.

Belastingverlaging

De regering zet haar programma van belastingverlaging verder. Er komen lagere lasten op nacht- en ploegenarbeid. Ook overuren worden goedkoper. “Daarmee wordt het zowel voor de werkgever als de werknemer opnieuw lonender om een overuur in het wit te verrichten in plaats van in het zwart.”

▶ VLD-fractievoorzitter **Alfons Borginon** gaf toelichting bij de gedaalde overheidsschuld. Ruim 10 jaar geleden bedroeg de overheidsschuld nog 138% van het bruto binnenlands product. Nu zal ze worden teruggedrongen tot 87% van het bbp. Hij herinnerde eraan dat België destijds een te hoge overheidsschuld had om tot de eurozone te kunnen toetreden en ons land uiteindelijk gedelibereerd werd. Vandaag kan België een heel mooi rapport voorleggen, zei fractievoorzitter Borginon.

▶ “De werkloosheid blijft toenemen”, reageerde **Melchior Wathelet** (fractievoorzitter cdH). Momenteel zit 8,6% van de Belgen zonder werk. In 2001 was dat 6,6%. Bovendien haalt premier Verhofstadt ook de vooropgezette activiteitsgraad (verhouding van de beroepsbevolking op de totale bevolking) niet, aldus fractievoorzitter Wathelet. De premier had zich voorgenomen om 65% van de bevolking op de arbeidsmarkt te krijgen, maar de activiteitsgraad bedraagt amper 62,5%.

▶ “De belastingcijfers blijven absoluut negatief”, wierp **Gerolf Annemans** (fractievoorzitter Vlaams Belang) tegen. De fiscale druk is niet lager dan in 2000. In de andere landen van de eurozone is de fiscale druk daarentegen wel gedaald. België heeft een loonhandicap van 12% ten opzichte van de buurlanden. Voor particulieren is de belastingdruk gestegen van 26% in 2001 naar 27,5% in 2005. Er was wel een belastingverlaging, maar tegelijk stegen de gemeentebelastingen en de indirecte belastingen, zei Gerolf Annemans.

Milieu

De premier verwees naar zijn gesprek met Al Gore, voormalig vicepresident van de VS, over diens film 'An Inconvenient Truth'. Al Gore waarschuwt in zijn film voor de gevaren van CO_2-uitstoot en de opwarming van de aarde. "We moeten de boodschap van Al Gore ernstig nemen", stelde de premier. Omwille van de milieuproblemen voert de regering een nieuwe heffing op milieuvervuilende verpakkingen in. Op papieren verpakkingen komt er geen heffing, op plastic en aluminium wel.

▶ **Pieter De Crem** (fractievoorzitter CD&V) noemde dat het meest beklijvende feit uit de regeringsverklaring. "Er komt iemand, die stelt een filmpje voor en van de weeromstuit verhoogt Verhofstadt met de liberalen de belastingen." Volgens Pieter De Crem heeft de belasting op bepaalde verpakkingen niets met het gat in de ozonlaag en niets met de opwarming van de aarde te maken. Hij is ervan overtuigd dat de regering die taks louter en alleen ingevoerd heeft omdat ze geld nodig had om haar begroting in evenwicht te krijgen.

Huisvesting

Er komen maatregelen om huren betaalbaar te houden. Zo zullen huurders in de toekomst ofwel een lagere huurwaarborg betalen, ofwel de waarborg in schijven kunnen betalen. Tegelijk moeten de mensen sneller de kans krijgen om een eigen huis te verwerven.

▶ PS-fractievoorzitter **Thierry Giet** toonde zich heel tevreden met de geboekte vooruitgang. Hij was vooral blij dat de regeringspartijen een oplossing gevonden hadden voor hun meningsverschillen. De PS was namelijk voorstander van een blokkering van de huurprijzen. De VLD zag dat niet zitten. De liberalen vreesden onder meer dat eigenaars hun huizen eerder leeg zouden laten staan dan ze nog te verhuren. Uiteindelijk bereikten de regeringspartijen een akkoord over een hele reeks maatregelen: het gespreid betalen van de huurwaarborg, een lager BTW-tarief voor de bouw van sociale woningen, …

Sociale zekerheid

De regering treft maatregelen om zwartwerk in de bouw en de schoonmaak tegen te gaan. De laagste uitkeringen en de oudste pensioenen gaan omhoog. Er komt een pensioenbonus om wie langer werkt te belonen. De minimumpensioenen van werknemers en zelfstandigen worden zodanig verhoogd dat zij niet langer het risico lopen om in de armoede terecht te komen. De kinderbijslag voor het eerste kind van zelfstandigen wordt verhoogd.

▶ "Sinds enkele jaren zijn in onze samenleving zelfstandigen toegelaten", zei een tevreden **Daniel Bacquelaine** (fractievoorzitter MR). In het verleden, meer bepaald toen de christendemocraten het politieke leven domineerden, werden zelfstandigen niet altijd als volwaardige spelers beschouwd. Volgens de MR-fractievoorzitter is het goed dat zelfstandigen steeds meer kansen krijgen op eenzelfde sociale bescherming als werknemers. Hij is dan ook heel blij dat de kinderbijslag voor zelfstandigen opgetrokken wordt.

Modernisering jeugdrecht

Herstel en alternatieve straffen staan centraal

Belga Picture

Na een lang politiek debat gaven de Kamerleden in mei van dit jaar definitief groen licht voor de hervorming van de wet op de jeugdbescherming. Twee gedachten liggen aan de basis van de nieuwe wet. Ten eerste: criminele feiten, gepleegd door eender wie, zijn onaanvaardbaar. Ten tweede: minderjarigen die een misdrijf hebben gepleegd moeten iets leren uit hun fouten zodat ze niet hervallen. Daarom geeft de nieuwe wet aan minderjarigen de kans om de aangerichte schade zelf te 'herstellen'. In de mate van het mogelijke treft de jeugdrechter maatregelen waarbij de minderjarige thuis kan blijven wonen. De ouders worden meer dan vroeger bij de heropvoeding betrokken. Alleen in uiterste nood worden jongeren in een instelling geplaatst.

Herstel staat centraal

Het is belangrijk dat de jongere zich bewust wordt van de schade en het leed dat hij heeft aangericht. Daarom wil de wetgever de jongere in contact brengen met zijn slachtoffer zodat hij de schade en het leed zoveel mogelijk kan herstellen. Maar misschien is het slachtoffer onbekend of wenst hij of zij niet mee te werken aan het herstel. Misschien vindt het slachtoffer het te pijnlijk om opnieuw met de dader geconfronteerd te worden. In die gevallen kan de minderjarige aan de rechtbank voorstellen om de schade op een andere manier te herstellen. Hij kan bijvoorbeeld een aantal weken of maanden als vrijwilliger in een school of organisatie gaan werken.

Belga Picture

De gesloten jeugdinstelling van Kasteelbrakel

Stemming

Ja	106
Nee	16
Onthouding	5

De politici waren het er al jaren over eens dat de wet van 1965 moest worden aangepast, maar door politieke meningsverschillen kwam er pas in 2004 een doorbraak. Waar knelde het schoentje? De politici waren, en zijn, het oneens over de vraag of jongeren die zwaar in de fout gaan door de jeugdrechter moeten worden beschermd en heropgevoed, dan wel moeten worden gestraft. En indien ze moeten worden gestraft, wie moet die straf dan opleggen: de jeugdrechtbank of een volwassenenrechtbank? De Kamerleden keurden het wetsontwerp vorig jaar een eerste keer goed. De Senatoren maakten vervolgens gebruik van hun evocatierecht: ze bespraken het wetsontwerp en brachten wijzigingen aan. Het gewijzigde wetsontwerp kwam begin dit jaar terug naar de Kamer. De Kamer heeft namelijk het laatste woord. Het door de Senaat gewijzigde wetsontwerp kon in de Kamer op een ruimere meerderheid rekenen dan het oorspronkelijke ontwerp.

De ouders op stage

Delinquent gedrag kan zijn oorsprong hebben in de gezinssituatie. Indien de ouders onverschillig zijn voor het criminele gedrag van hun zoon of dochter, kan de rechter hen een stage laten volgen. De ouders worden in elk geval nauw bij de procedure betrokken en zullen zich daardoor, meer dan vroeger, van hun verantwoordelijkheid bewust zijn.

Alternatieve maatregelen

De nieuwe wet wil dat jongeren die in de fout zijn gegaan, zoveel mogelijk thuis kunnen blijven wonen. Een aantal maatregelen die in het verleden al met succes door jeugdrechters werden toegepast, zijn nu in de wet opgenomen. Huisarrest bijvoorbeeld is een goed alternatief voor plaatsing in een instelling. Het houdt in dat de jongere wel naar school mag en bijvoorbeeld ook naar de sportclub, maar verder het huis niet mag verlaten. Die maatregel kost weinig en is zeer efficiënt. De jongere ervaart het huisarrest als een straf, maar het bezorgt hem bij zijn vrienden niet de uitstraling van zware jongen. De politie ziet toe op de naleving.
De jeugdrechter beschikt nog over tal van andere mogelijkheden om een plaatsing te vermijden. Hij kan de jongere bijvoorbeeld verbieden om nog op bepaalde plaatsen te komen of met bepaalde personen om te gaan.

Plaatsing: alleen als het niet anders kan

Als het echt nodig is, kan de jeugdrechter de jongere in een open of gesloten instelling plaatsen. Dat kan echter alleen onder strikte voorwaarden. Zo moet de jeugdrechter zijn beslissing altijd motiveren en een maximumduur voor de plaatsing vastleggen.

Uithandengeving

Indien de jeugdrechter in het stelsel voor minderjarigen geen geschikte maatregel vindt, kan hij het dossier uit handen geven. De minderjarige wordt dan doorverwezen naar een speciale kamer van de jeugdrechtbank. Die kamer kan straffen opleggen, daar waar de jeugdrechter alleen maatregelen mag treffen. Over de uithandengeving was heel wat te doen. Sommige partijen vinden namelijk dat het in bepaalde gevallen mogelijk moet zijn om minderjarigen door te verwijzen naar een volwassenenrechtbank.

De meeste Kamerleden konden zich vinden in het wetsontwerp. Alleen de leden van het Vlaams Belang en FN stemden tegen. De Kamerleden van N-VA en Ecolo onthielden zich bij de stemming. ■

Geluidshinder rond de luchthaven van Zaventem

Toen de gebroeders Wright op 17 december 1903 de eerste gemotoriseerde vlucht ondernamen, was het enthousiasme zeer groot. Een paar decennia later, in 1927, vloog Lindbergh met een éénmotorig vliegtuig voor het eerst over de Atlantische Oceaan. Niemand kon toen vermoeden dat tegen het eind van de eeuw het vliegverkeer door menigeen zou worden verfoeid. Vooral de geluidshinder veroorzaakt door moderne jets zet veel kwaad bloed. De moderne vliegtuigen worden dan wel steeds stiller, maar daar staat tegenover dat er steeds meer gevlogen wordt. De luchthavens in dichtbevolkte, maar ook in minder bevolkte zones, moeten het ontgelden. Zo ook de luchthaven van Zaventem, officieel Brussel-Nationaal genoemd. Als paddenstoelen rijzen bewonersverenigingen uit de grond. De mensen pikken het niet meer dat ze 's nachts herhaaldelijk wakker worden door vliegtuiglawaai. Of dat ze in het weekend niet meer ongestoord in de tuin kunnen zitten. Ze trekken naar de rechtbank om het gebruik van bepaalde banen te verbieden of integendeel op te leggen. Soms spreken rechters elkaar tegen waardoor de uitspraken moeilijk uitvoerbaar zijn. Ten einde raad heeft de federale regering beslist om een en ander wettelijk te regelen. Ze diende begin mei 2006 een wetsontwerp in bij de Kamer.

Belga Picture

Brussel-Nationaal, op een boogscheut van de hoofdstad

Bij de staatshervorming van 1980 werd de bevoegdheid over de luchthavens naar de gewesten overgeheveld. Voor Brussel-Nationaal werd evenwel een uitzondering gemaakt. De luchthaven ligt in Vlaanderen maar speelt een rol van nationaal belang. Hij ligt op een boogscheut van de Europese hoofdstad en wordt beschouwd als de tweede groeipool voor de Belgische economie, na de haven van Antwerpen. Bovendien is Brussel de vierde zakenhoofdstad van Europa.

Belga Picture

De betrokkenen en hun (tegenstrijdige) belangen

BIAC is de uitbater van de luchthaven. BIAC wil dat de activiteiten van de luchthaven gelijke tred houden met de economische groei, momenteel jaarlijks ongeveer 5%. Het aantal passagiers bedroeg in 2000 meer dan 21 miljoen. Nu is dat nog 16 miljoen. BIAC wil dat verlies minstens goedmaken.

Belgocontrol leidt het luchtverkeer in goede banen en is verantwoordelijk voor de veiligheid. Belgocontrol wenst veilige en lang genoeg op voorhand aangekondigde vluchtplannen.

De pilotenverenigingen pleiten voor een verstandig baangebruik. Vliegtuigen stijgen het best op tegen de wind in. Dat is veiliger en veroorzaakt minder geluidshinder.
Door het drukke luchtverkeer moeten vliegtuigen nu soms met de wind in de rug opstijgen.

Het Vlaams Gewest streeft naar een evenwicht tussen milieu en werkgelegenheid.
Circa 20.000 werknemers – 70% uit Vlaanderen, 15% uit het Brussels en 15% uit het Waals Gewest – hebben hun job rechtstreeks aan de luchthaven te danken. Als we de afgeleide jobs erbij rekenen, komen we op een totaal van 60.000 werknemers.
Onder druk van de milieu- en bewonersverenigingen heeft de Vlaamse regering het maximum aantal nachtvluchten vastgelegd op 25.000. De limiet voor vliegtuiglawaai is vastgelegd op ca. 80 decibel.

De milieuverenigingen vinden 25.000 nachtvluchten onaanvaardbaar. Ze verwijzen naar de buurlanden, waar voor grotere luchthavens het aantal nachtvluchten beperkt is tot 10.000.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voelt zich gehinderd door het feit dat de banen op twee kilometer van zijn grondgebied liggen en de vliegtuigen zijn luchtruim niet kunnen ontwijken. Het Brussels Gewest is geen vragende partij voor uitbreiding van de luchthaven, waar toch maar weinig Brusselaars werken. Het Brussels Gewest heeft de geluidslimiet, geïnspireerd door de Wereldgezondheidsorganisatie, vastgelegd op 60-65 decibel. Vliegtuigen die over Brussel vliegen en meer lawaai maken, kunnen worden beboet. Alhoewel slechts 2% van de vliegtuigen die limiet overschrijdt, lopen de boetes in de miljoenen euro.

De bewoners van Brussel, met uitzondering van de inwoners van Diegem en Haren die het grootste deel van het opstijgend vliegverkeer moeten dulden, willen het Brusselse luchtruim zoveel mogelijk ongeschonden bewaren.

De bewoners van de Noordrand – Grimbergen, Vilvoorde enz. – vragen een zo groot mogelijke spreiding, maar dat zien ze elders dan weer niet zitten.

De bewoners van de Oostrand en de Oostkant – van Steenokkerzeel tot Kortenberg – klagen over het feit dat ze veel meer vluchten te verwerken krijgen dan vroeger, ook tijdens het weekend.

Het wetsontwerp onder vuur

Begin mei diende de federale regering haar wetsontwerp in bij de Kamer. Het ontwerp legt de procedures vast om vliegroutes aan te passen. In de toekomst kunnen vliegroutes maar worden aangepast nadat de veiligheid, de luchthavencapaciteit en de gevolgen voor de volksgezondheid bestudeerd werden. Het wetsontwerp zal voor rechtszekerheid zorgen. Als de wet eenmaal van kracht zal zijn, zullen rechters altijd dezelfde criteria hanteren om een klacht te beoordelen, is de redering.

Het wetsontwerp wordt nu behandeld in de Kamer. Tijdens een hoorzitting met deskundigen en betrokkenen bleek meteen dat het ontwerp niet onomstreden is.
Volgens CD&V-Kamerlid Simonne Creyf is het ontwerp een lege doos zolang de federale overheid geen samenwerkingsakkoord sluit met de gewesten, onder meer over gelijke geluidsnormen.
De bewonersverenigingen betreuren dat het wetsontwerp alleen procedures vastlegt, maar geen vliegroutes. Dat is een bevoegdheid van de minister. Niemand weet echter wanneer de minister een beslissing zal nemen, noch wat hij zal beslissen. Onzekerheid dus. Het ontwerp wordt ook te vaag bevonden. In de tekst komen begrippen voor zoals ‘onaanvaardbaar risico’, ‘veiligheid’ en ‘gezondheid’, maar nergens wordt gezegd wat daaronder precies verstaan wordt. De omwonenden zijn verder van oordeel dat het wetsontwerp meer belang hecht aan de economische belangen van de luchthavenuitbater dan aan hun gezondheid. Nochtans hebben studies uitgewezen dat slaapverstoring een hele rist ziektes kan veroorzaken.
Een vaak gehoorde redenering in het debat is dat de omwonenden niet moeten klagen. Wie in de buurt van een luchthaven gaat wonen, weet wat dat betekent. Bovendien zijn de bouwgronden en de huizen er vaak goedkoper. Tijdens de hoorzitting in de Kamer reageerden de bewonersverenigingen daarop. Zij stellen dat de situatie veel verergerd is. Zo is het aantal nachtvluchten de voorbije jaren fel toegenomen. Bovendien worden elementaire luchtvaartprincipes tegenwoordig met voeten getreden. Regelmatig stijgen vliegtuigen op met de wind in de rug, wat meer geluidshinder veroorzaakt, en ze blijven vaak tot 30 km van de luchthaven laag bij de grond vliegen.
De meeste bewoners vragen dat de geluidsbelasting goed in kaart wordt gebracht en dat de lasten effectief worden gespreid. ■

De nieuwe wapenwet

Wie op 9 december 2006 nog een vuurwapen in huis heeft zonder daarvoor een vergunning te hebben, is in overtreding. Dan loopt de overgangstermijn af van de nieuwe wapenwet die op 9 juni 2006 in werking trad. Die overgangsperiode was ingesteld om eigenaars van een wapen de tijd te geven om zich in orde te stellen met de nieuwe wetgeving.

De Kamerleden keurden de nieuwe wapenwet goed op 18 mei, een week na de tragische gebeurtenissen in Antwerpen waarbij een jonge man met een jachtgeweer twee personen doodschoot en een derde ernstig verwondde. Hij had het moordwapen 's morgens kunnen kopen op eenvoudige voorlegging van zijn identiteitskaart. De bevolking was geschokt en tegelijk verbaasd dat iemand met verkeerde bedoelingen zich zomaar, in een mum van tijd, een wapen kon aanschaffen.

De herziening van de wapenwet stond voordien al op de politieke agenda. De regering diende in februari 2006 een wetsontwerp in bij de Kamer. Maar door de gebeurtenissen in Antwerpen was de druk op de politici ineens zeer groot om snel te handelen. Toch wou de commissie Justitie niet oppervlakkig te werk gaan. De commissie nam nog de tijd om overleg te plegen met de voor- en tegenstanders van een strengere wapenwet. Ze luisterde naar de argumenten van Pax Christi, advocaat Jef Vermassen, wapenfabrikanten, wapenverzamelaars, de verenigingen van sportschutters enz.

Belga Picture

Stemming

Ja	133
Nee	0
Onthouding	2

Een nieuwe film

'Het Federale Parlement – Huis van alle burgers'

Een film leidt het bezoek aan het Federale Parlement in
Jaarlijks bezoeken 38.000 burgers het Federale Parlement. Een bedrijfsfilm wordt getoond als inleiding op het geleide bezoek. De film was aan vernieuwing toe. Kamer en Senaat bestelden een nieuwe bij de mediafirma acTVy uit Brugge.

Een nieuwe film (met het essentiële) zonder franjes
De nieuwe film duurt twintig minuten. Hij is opgebouwd uit acht korte hoofdstukken. Een titel leidt ieder hoofdstuk in, een kernachtige samenvatting sluit het af. Zo verliest de kijker de draad niet. De ambitie was niet een volledig beeld te geven en de parlementaire procedures haarfijn uit te leggen. Dat is de taak van de gidsen die de bezoekers na de film rondleiden. Maar belangrijke concepten als stemplicht, meerderheid en oppositie, parlementaire controle op de regering, de rol van commissies, fracties enz. komen uiteraard wel aan bod. En ja, er kon zelfs een streepje geschiedenis bij: het ontstaan van de parlementaire democratie en de federale staat worden filmisch geschetst.

De krachtlijnen van de nieuwe wet

De wet brengt de wapens onder in drie categorieën

- Verboden wapens: zoals oorlogswapens, automatische wapens, knotsen en wapenstokken, springmessen, allerhande sprays voor 'zelfverdediging',…
- Vrij verkrijgbare wapens: sommige niet-vuurwapens, wapens die voor het schieten onbruikbaar gemaakt zijn, alarmwapens enz.
- Vergunningsplichtige wapens: alle wapens die niet opgenomen zijn in de eerste twee categorieën.

Registratie van alle wapens

Begin 2006 kende het centraal wapenregister slechts 890.000 wapens, terwijl alle particulieren samen naar schatting 1,5 à 2 miljoen wapens in hun bezit hadden. Met de nieuwe wet moeten alle vuurwapens die in België gefabriceerd of ingevoerd worden, in het centraal wapenregister ingeschreven worden, waar ze een uniek identificatienummer toegewezen krijgen.

Wapenhandelaars

Om erkend te worden, en dus om wapens te kunnen verkopen, moeten wapenhandelaars hun beroepsbekwaamheid bewijzen en de herkomst aantonen van het geld dat ze voor hun activiteit gebruiken. De erkenning wordt afgegeven voor een periode van zeven jaar en kan hernieuwd worden.

Hoe een wapenvergunning aanvragen?

Een vergunning moet worden aangevraagd bij de lokale politie.
De aanvrager moet een medisch attest voorleggen dat bevestigt dat hij in staat is een wapen te gebruiken zonder gevaar voor zichzelf of anderen.
Verder moet hij slagen voor een proef waaruit blijkt dat hij de wet kent en een vuurwapen kan hanteren.
Ten slotte moet de aanvrager een wettige reden opgeven waarom hij het wapen nodig heeft. Dat kan bijvoorbeeld zijn omdat hij een beroep heeft dat bijzondere risico's inhoudt.
De politie stelt dan een onderzoek in. De wijkagent zal een gesprek hebben met de aanvrager. Hij kan in de woning van de betrokkene gaan kijken om te zien hoe het wapen opgeborgen wordt. De wijkagent kan ook een gesprek hebben met de buren en de familie.
De vergunning wordt uiteindelijk verleend door de provinciegouverneur na advies van de lokale politie voor een maximale duur van vijf jaar.

Jagers en sportschutters

Jagers en sportschutters hoeven die strenge procedure niet te doorlopen, op voorwaarde dat hun strafrechtelijk verleden, hun kennis van de wapenwetgeving en hun geschiktheid om veilig een vuurwapen te hanteren vooraf werden nagegaan. ■

Als het kan: weg met het jargon

De verstaanbaarheid van de film was een voortdurende zorg. We beseffen hoe gemakkelijk we vervallen in onbegrijpelijke parlementaire taal. Tijdens de productie namen organisaties die verstaanbaarheid hoog in het vaandel hebben, de ontwerpfilm onder de loep. De filmmakers spijkerden de film bij. Korte hoofdstukken met telkens een inleidende titel en een afsluitende samenvatting zijn er het gevolg van.

Het Parlement, dat ben jij en ik

De film plaatst nadrukkelijk de rol van de kiezerburger op de voorgrond. De verhaallijn van de film is doorspekt met verklaringen en korte interviews met burgers. 'Het Parlement, dat ben jij en ik' is de boodschap.

Organiseer uw democratie

De film eindigt met een flink democratisch appel. Meer dan we beseffen, zijn we met democratie bezig. Democratie is een ploegspel en dus ook uw zaak.
De film is dan ook best bruikbaar als inleiding op een kringgesprek in uw club, klas of jeugdbeweging. En waarom zou u bij die gelegenheid niet eens een parlementslid uitnodigen?

Koop de DVD nu bij de dienst Public relations via info@dekamer.be tegen de prijs van 6,20 euro. De film is beschikbaar in het Nederlands, Frans, Engels en Duits.
U kan hem ook voor twee weken uitlenen als u hem niet wil kopen.

De Kamer stemt

De stemming is een wezenlijk onderdeel van het parlementaire werk. Tijdens het parlementaire debat, dat weken of maanden kan duren, zetten de parlementsleden hun standpunt uiteen. Ze trachten andere parlementsleden van hun visie te overtuigen. Ze proberen een tekst te wijzigen of er net voor te zorgen dat hij niet gewijzigd wordt. Het eindresultaat is een tekst waarover de parlementsleden stemmen. Bij de stemming wordt duidelijk of een meerderheid van de leden met de uiteindelijke tekst akkoord gaat of niet. Het spreekt voor zich dat de stemming volgens strikte procedures verloopt.

Quorum

Eerst en vooral kan er maar geldig gestemd worden, als het quorum bereikt is. Dat betekent in de meeste gevallen dat de meerderheid van de leden aanwezig moet zijn. Concreet: de Kamer kan maar stemmen als ten minste 76 van de 150 leden aanwezig zijn.

Wanneer is een tekst aangenomen?

In een democratie worden beslissingen meerderheid tegen minderheid genomen. Doorgaans is een gewone meerderheid voldoende. Dat betekent dat er meer ja- dan nee-stemmen zijn. Een paar voorbeelden: zowel de nieuwe asielwet, de wet op de biobrandstoffen, de wijziging van het jeugdsanctierecht als de nieuwe wapenwet zijn met een gewone meerderheid aangenomen.

Bijzondere meerderheid

In bepaalde gevallen is evenwel een bijzondere meerderheid vereist. Bijvoorbeeld wanneer de wetgever de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten wil uitbreiden. Die wetten noemen we bijzondere wetten. Een bijzondere wet is aangenomen als aan drie voorwaarden voldaan is.

a. Om geldig te kunnen stemmen, moet de meerderheid van de leden van elke taalgroep aanwezig zijn. De Kamer bestaat uit twee taalgroepen. De Nederlandse taalgroep telt 88 leden, de Franse taalgroep 62.
b. In elke taalgroep moeten er meer ja- dan nee-stemmen zijn.
c. Twee derde van het totaal aantal uitgebrachte stemmen moet een ja-stem zijn.

Dankzij die ingewikkelde procedure is de wetgever er zeker van dat beide landsgedeelten de wijziging steunen.

Herziening van de Grondwet

Ook de Grondwet kan niet met een eenvoudige meerderheid gewijzigd worden. De Grondwet bevat de basisregels van ons staatsbestel. Het is belangrijk dat een ruime meerderheid van de bevolking zich erin terug kan vinden. Het is bijgevolg van belang dat die basisregels niet door een toevallige meerderheid gewijzigd kunnen worden. Vandaar dat een tweederdemeerderheid vereist is. Om geldig te kunnen stemmen, moet twee derde van de parlementsleden aanwezig zijn. De grondwetswijziging is aangenomen als twee derde van de uitgebrachte stemmen een ja-stem is.

Ja, neen of onthouding

Hoe bepaalt een parlementslid zijn stemgedrag? Dikwijls ligt het voor de hand hoe een lid zal stemmen. Hij is lid van een politieke partij die bepaalde ideeën verdedigt en dus is hij voor of tegen bepaalde voorstellen. Maar soms hebben parlementsleden zowel redenen om voor als om tegen te stemmen. In die gevallen bepalen de leden van eenzelfde fractie hun stemgedrag in onderling overleg. Alle fractieleden stemmen dan ook meestal op dezelfde manier. In ethische kwesties ten slotte volgt elk parlementslid zijn eigen overtuiging. Zo zien we dat bij de stemming over adoptie door homokoppels sommige leden van CD&V tegen hebben gestemd en andere zich hebben onthouden. Sommige MR-leden hebben voor gestemd, andere tegen, nog andere hebben zich onthouden.

De stemming is openbaar

Over het algemeen is de stemming openbaar. Twee grote borden vooraan in het halfrond tonen het stemgedrag van elk Kamerlid. U vindt het resultaat van de stemmingen in de plenaire vergadering ook terug in het integraal verslag dat een paar uur later op de website van de Kamer te raadplegen is.
Uitzonderlijk is de stemming geheim. Dat is het geval wanneer er over personen wordt gestemd, zoals bij benoemingen of bij het verlenen van de Belgische nationaliteit. ■

Hervorming van de asielwet

Net voor de zomervakantie keurden de Kamerleden de hervorming van de asiel- en vreemdelingenwet meerderheid tegen oppositie goed. Dankzij de nieuwe procedure kunnen asielaanvragen sneller en efficiënter worden afgehandeld. Bovendien kunnen we in de toekomst vluchtelingen en slachtoffers van mensenhandel beter beschermen en misbruiken in de gezinshereniging strenger aanpakken. Met deze hervorming zet ons land meteen drie Europese richtlijnen in Belgische wetgeving om.

Europese richtlijnen

Richtlijnen zijn een vorm van Europese wetten. Richtlijnen zijn bindend voor de lidstaten, maar leggen alleen een doelstelling vast. De lidstaten beslissen zelf hoe ze dat doel willen bereiken. Richtlijnen moeten bijgevolg in nationale wetgeving worden omgezet.

Wie kan asiel aanvragen?

Vreemdelingen die een gegronde vrees voor vervolging hebben, in de zin van de Conventie van Genève, en zich buiten hun land van herkomst bevinden, kunnen in een andere staat, bijvoorbeeld in België, asiel aanvragen. Het gaat om mensen die vrezen te worden vervolgd omwille van hun ras, godsdienst, politieke overtuiging of nationaliteit, of omwille van het feit dat ze tot een bepaalde sociale groep behoren.

Augustus 2006: Zo'n honderd Iraanse asielzoekers zoeken onderdak in de bibliotheek van de Etterbeekse Heilig Hartkerk

Vereenvoudiging van de asielprocedure

De voorbije jaren vroegen tienduizenden mensen in ons land asiel aan. In 2005 waren dat er 15.957. Door het grote aantal aanvragen duurde het gemiddeld tweeëneenhalf jaar alvorens de aanvrager het verdict kende. Dat had in veel gevallen te maken met het feit dat de aanvrager een negatief antwoord aanvocht bij de Raad van State. Die lange proceduretijd was voor iedereen nadelig. Bij de Raad van State stapelden de dossiers zich op en de aanvrager leefde lange tijd in onzekerheid. Met de nieuwe wet moet dat veranderen.

Vanaf nu onderzoekt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen of een aanvrager in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling, dan wel voor de subsidiaire beschermingsstatus.
De subsidiaire beschermingsstatus is een nieuw element in de Belgische wetgeving. Door die status kunnen mensen in bepaalde gevallen toch bescherming krijgen, ook al voldoen ze niet aan de criteria van de Conventie van Genève. Die bescherming geldt voor personen die in geval van terugkeer naar hun land een risico lopen te worden gedood, gefolterd of onmenselijk te worden behandeld. Hiermee zet ons land een Europese richtlijn uit 2004 in Belgisch recht om. ❑

Aantal asielaanvragen 1996 - 2005

Bron: Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen

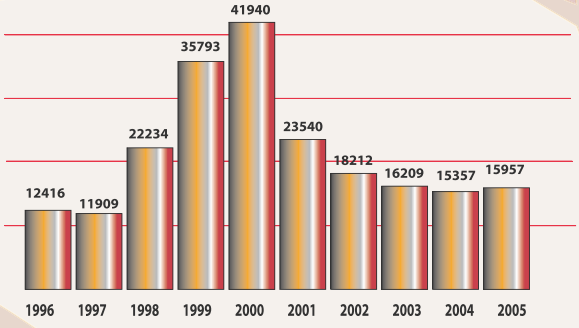

De beslissingen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen zijn aanvechtbaar bij de nieuwe Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en dus niet langer bij de Raad van State.
Tegen de beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is wel nog cassatieberoep mogelijk bij de Raad van State. Om te voorkomen dat de Raad van State ook met de nieuwe procedure overstelpt wordt met dossiers, bouwde de wetgever een filter in.

Belga Picture

Belga Picture

Zieken en slachtoffers van mensenhandel

De nieuwe wet voorziet in een beschermingsstatuut voor slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel die bereid zijn mee te werken met Justitie en in een medisch verblijfsstatuut voor ernstig zieke personen die niet in hun eigen land verzorgd kunnen worden.

Gezinshereniging

Enerzijds breidt de nieuwe wet de mogelijkheden van gezinshereniging uit. Anderzijds komen er strengere voorwaarden. Zo wordt de leeftijd waarop men na een huwelijk naar België kan komen van 18 naar 21 jaar verhoogd. Bovendien kan de persoon die naar België gekomen is gedurende de eerste twee jaar zijn/haar verblijfsrecht verliezen indien hij/zij niet samenwoont met zijn/haar echtgeno(o)t(e). Ten slotte moeten personen die in het kader van een gezinshereniging hun ouders naar België laten komen, beschikken over de nodige financiële middelen.

Stemming

Ja	84
Nee	42
Onthouding	6

Kritiek

De hervorming had heel wat voeten in de aarde. De commissie Binnenlandse Zaken heeft wekenlang gedebatteerd en overlegd met deskundigen, en met betrokken organisaties en overheidsinstanties.
De nieuwe wet oogstte zowel binnen als buiten het Parlement felle kritiek. Een van de vele knelpunten was het ontbreken in de nieuwe wet van criteria voor de regularisatie van vreemdelingen die illegaal in ons land verblijven. Heel wat organisaties die zich het lot van vreemdelingen aantrekken, vragen dat de criteria waaraan iemand moet beantwoorden om geregulariseerd te kunnen worden, uitdrukkelijk in de wet worden opgesomd. Minister van Binnenlandse Zaken Dewael is geen voorstander van een uitdrukkelijke vermelding omdat men in een lijst van criteria nooit alle noodsituaties kan voorzien.

Ook de filter die asielzoekers moet ontraden om bij de Raad van State in cassatieberoep te gaan, deed veel stof opwaaien. Sommige oppositiepartijen vinden de filter een inbreuk op de rechten van de vreemdelingen. Anderen vinden de filter te zwak en dus niet efficiënt. Uiteindelijk besliste de Kamercommissie dat de Ministerraad de filter zal evalueren een jaar na de inwerkingtreding van de wet. ■

Colloquium over

alternatieve brandstoffen

en duurzame mobiliteit

Fossiele brandstoffen
Fossiele brandstoffen, zoals aardolie, aardgas en steenkool, zijn ontstaan uit plantaardig materiaal en micro-organismen die in de loop van miljoenen jaren – onder invloed van druk en temperatuur – omgevormd werden.

Biobrandstoffen

- **Bioethanol** is eigenlijk gewone alcohol verkregen door fermentatie van suiker- en zetmeelhoudende landbouwgewassen, zoals suikerbieten en granen.
- **Veresterde biodiesel**, ook gekend als FAME (fatty acid methyl ester), is een plantaardige olie, vooral op basis van koolzaad, die een chemische behandeling heeft ondergaan.
- **Pure plantaardige olie** (PPO) is rechtstreeks afkomstig van de persing van oliehoudende planten. De bekendste PPO is afkomstig van koolzaad.

Bron: http://mineco.fgov.be

Het energievraagstuk is een van de grootste uitdagingen van de 21ste eeuw. Daar zijn verschillende redenen voor: er is onder meer de felle toename van de wereldbevolking en de economische expansie in landen als China en India. Momenteel zijn we op deze planeet met zo'n 6,5 miljard. We verplaatsen ons met z'n allen meer dan ooit tevoren en daarbij verbruiken we massa's fossiele brandstoffen. Brandstoffen die belastend zijn voor het milieu, peperduur geworden zijn en ooit uitgeput zullen zijn. Bovendien zouden politieke conflicten onze bevoorrading wel eens in het gedrang kunnen brengen. Vandaar dat deskundigen op zoek zijn naar alternatieven.

Ook de politiek is betrokken partij: nieuwe brandstoffen ontwikkelen en op de markt brengen, vergt een wettelijk kader. In mei van dit jaar wijdde het Adviescomité voor wetenschappelijke en technologische vraagstukken van de Kamer alvast een colloquium aan het thema. De deelnemers gaven een overzicht van de mogelijke alternatieven voor de klassieke benzines en diesel: hybride voertuigen, biobrandstoffen, aardgas, waterstof… De sprekers zoomden ook in op de obstakels die zich kunnen voordoen en op de manier waarop de politici daarop kunnen inspelen.

Jacques Rassaert (NV Value Added Europe) lichtte het beleid van de Europese Unie toe. Tegen 2020 wil de EU 20% van de benzine en diesel in de vervoersector vervangen door alternatieven. Zo wil ze de energievoorziening veiligstellen, de uitstoot van broeikasgassen terugdringen en de Europese economie stimuleren. De EU kiest daarbij voor biobrandstoffen, aardgas en waterstof.
Biobrandstoffen zijn beter voor het milieu en creëren nieuwe markten voor de landbouw. Maar er is ook een groot nadeel: de productiekosten liggen bijna tweemaal zo hoog als die van benzine. Om biobrandstoffen desondanks

Om biobrandstoffen, zoals bioethanol, betaalbaar te maken, verlaagde de federale regering de accijnzen

toch betaalbaar te maken, verlaagde de Belgische federale regering, met toestemming van Europa, de accijnzen. De Kamerleden keurden het wetsontwerp van de regering goed op 18 mei 2006 (zie Fiscale aanmoediging voor biobrandstoffen).
Aardgas kan worden gebruikt in benzinemotoren, maar vereist een grotere brandstoftank en een speciaal injectiesysteem. De Europese Unie hoopt dat tegen 2015 5% van de voertuigen op aardgas zal rijden.
Het derde alternatief is waterstof. Om waterstof te produceren heb je een andere energiebron nodig. Waterstof is niet vervuilend, maar de opwekking ervan kan dat wel zijn. De EU rekent niet op een belangrijk marktaandeel vóór 2015.

Ook de ontwikkeling en de perspectieven van hybride wagens kwamen uitgebreid ter sprake. Dat zijn wagens die zowel een benzinemotor, een elektromotor als een batterij hebben. Ze verbruiken minder en stoten minder uit, en zijn dus beter voor het milieu.

Minister van Leefmilieu Tobback betreurt dat ons land lange tijd zo weinig aandacht heeft besteed aan alternatieve brandstoffen. In vergelijking met andere Europese landen hinkt België achterop. Zo wil Zweden tegen 2020 volledig onafhankelijk zijn van geïmporteerde fossiele brandstoffen (aardolie, aardgas, steenkool, …). Als ons land de Kyotodoelstellingen wil halen, moet het dringend werk maken van milieuvriendelijke brandstoffen en de uitstoot van CO_2 en fijn stof terugdringen. De stad Hasselt speelt een voortrekkersrol: daar rijden nu al bussen op pure plantenolie rond. Tegen het einde van 2006 zouden er in heel België een veertigtal dergelijke bussen moeten zijn.

De minister bracht ook niet-technische aspecten ter sprake. We moeten de productie van biobrandstoffen in een ruimer kader zien, en rekening houden met de totale CO_2-balans en de oorsprong van de grondstof. We moeten ook de vraag stellen of het ethisch wel verantwoord is om vruchtbare landbouwgronden te gebruiken voor de teelt van koolzaad, met als enig doel wagens te laten rijden.

Met de introductie van biobrandstoffen zal er ook voor de consument een en ander veranderen. Tot nu toe moesten we alleen beslissen of we diesel, benzine of LPG wilden. In de toekomst zou de keuze ruimer kunnen worden. Hoe groot de keuze zal zijn, is nog onduidelijk. Nu komt het er volgens de minister op aan, om aan zoveel mogelijk technologieën een kans te geven.

Kyotodoelstellingen
Het Verdrag van Kyoto werd in 1997 opgesteld in de Japanse stad Kyoto. De industrielanden die het verdrag ondertekenden, zijn overeengekomen om de uitstoot van broeikasgassen tegen 2012 met gemiddeld 5% te verminderen ten opzichte van het niveau van 1990. De verminderingspercentages verschillen van land tot land. De Europese Unie heeft het percentage voor elk land vastgesteld na overleg met de lidstaten. België moet zijn uitstoot met 7,5% verminderen.

Uit koolzaad kan een plantaardige olie verkregen worden die als motorbrandstof kan worden gebruikt

Een uitgebreid verslag van het colloquium vindt u op www.dekamer.be

Fiscale aanmoediging voor biobrandstoffen

Op 18 mei keurden de Kamerleden de wet op de biobrandstoffen goed. Die wet legt een vermindering van accijnzen vast voor benzine en diesel waarin biobrandstoffen vermengd zijn. Een paar maanden eerder, op 10 maart 2006, keurde de Ministerraad een koninklijk besluit goed waardoor pure koolzaadolie op de markt kan worden gebracht. Zowel de individuele automobilist als de gewestelijke vervoermaatschappijen kunnen de koolzaadolie kopen. Die brandstof is onder bepaalde voorwaarden volledig vrijgesteld van accijnzen.

Biobrandstoffen kunnen in beperkte hoeveelheden met benzine of diesel worden vermengd. Zuivere koolzaadolie kan als brandstof worden gebruikt indien de wagen wordt omgebouwd. Voor de landbouwers creëert het gebruik van biobrandstoffen nieuwe afzetmogelijkheden.

De Europese Unie trekt al enige tijd de kaart van de biobrandstoffen. De Europese richtlijn (2003/30/EG) van 8 mei 2003 legt de lidstaten een aantal doelstellingen op voor de vervanging van fossiele brandstoffen (benzine, diesel en LPG) in het vervoer door biobrandstoffen en andere hernieuwbare brandstoffen. ■

28 augustus 2006: Minister van Buitenlandse Zaken De Gucht, premier Verhofstadt en minister van Defensie Flahaut antwoorden in de Kamer op de vele vragen van de parlementsleden

Het conflict tussen Israël en Libanon flakkerde in juli 2006 weer op. De Libanese Hezbollah ontvoerde twee Israëlische soldaten. (Hezbollah is een politieke partij in het Libanese parlement en een beweging van sjiitische moslims.) Hezbollah wou de Israëlische soldaten vrijlaten op voorwaarde dat Israël gevangen Hezbollah-strijders zou vrijlaten. Israël weigerde dat en begon Hezbollah-posities in Libanon te beschieten. Daarop beschoot Hezbollah Israëlische steden.

Belgische militairen in Libanon

27 september 2006: De Belgische militairen vertrekken vanuit Melsbroek

"Wij willen een einde maken aan oorlog, conflict en lijden in Zuid-Libanon. Ongeveer een maand geleden is dat conflict opnieuw opgeflakkerd. Intussen zijn er bijna duizend doden gevallen. Wij willen onze volle verantwoordelijkheid opnemen, ook al hebben niet alle partijen dat graag". Met die woorden verantwoordde premier Verhofstadt op 28 augustus in de Kamer de beslissing van de federale regering om 400 militairen naar Zuid-Libanon te sturen.

De Belgische blauwhelmen maken deel uit van een vredesmacht van de Verenigde Naties. Ze zullen er bezig zijn met het ruimen van landmijnen, met medische hulpverlening en wederopbouw. De Belgen blijven in eerste instantie zes maanden in Libanon en hun mandaat is één keer voor eenzelfde periode verlengbaar.

De federale regering nam die beslissing tijdens de Ministerraad van 25 augustus. De maandag daarop kwamen premier Verhofstadt, minister van Buitenlandse Zaken De Gucht en minister van Landsverdediging Flahaut naar het Parlement om die beslissing toe te lichten en te antwoorden op de vele vragen van de parlementsleden.

De Kamerleden en Senatoren wilden onder meer weten hoe het gesteld is met de veiligheid van de Belgische militairen, over welk materiaal ze ter plekke zullen beschikken en of er personen meegestuurd worden die de taal van het land machtig zijn.

Vraag & antwoord

Minister van Justitie Onkelinx staat de pers te woord na een speciale Ministerraad over de kwestie

Een van de belangrijkste taken van de Kamer van volksvertegenwoordigers bestaat erin de regering te controleren. De parlementaire vraag is daartoe een geschikt instrument. Parlementaire vragen kunnen mondeling gesteld worden, tijdens de plenaire vergadering of in een commissie. Vragen kunnen ook schriftelijk gesteld worden. Vraag en antwoord worden dan gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden.

Een parlementair jaar eindigt de dag voor de opening van een nieuw parlementair jaar. Dat betekent dat de Kamer altijd kan vergaderen als de actualiteit dat vereist, ook tijdens de zogenoemde parlementaire vakantie.

Tijdens de zomer van 2006 kwamen verschillende commissies in spoedzitting bijeen. De commissie voor de Buitenlandse betrekkingen kwam bijeen naar aanleiding van de gebeurtenissen in Libanon. De commissie Justitie boog zich over een aantal vragen betreffende de gerechtelijke organisatie.

Eén van die vragen ging over de eventuele aanwezigheid van een Albanese gangster op het Belgische grondgebied. De Kamerleden Bart Laeremans (Vlaams Belang), Tony Van Parys (CD&V), Melchior Wathelet (cdH) en Claude Marinower (VLD) vroegen aan minister van Justitie Onkelinx tekst en uitleg.

Bart Laeremans (Vlaams Belang), Tony Van Parys (CD&V), Claude Marinower (VLD) en Melchior Wathelet (cdH)

De betrokken gangster was vrijgelaten uit een Belgische gevangenis op voorwaarde dat hij niet meer naar België zou terugkeren. Welnu, volgens bepaalde verslagen zou hij wel teruggekomen zijn. De Kamerleden die de minister interpelleerden, verwezen naar een brief van de federale overheidsdienst Justitie. Daarin stond dat de gangster bij zijn arrestatie niet de gevangenis zou ingaan, maar daarentegen uit het land zou worden gezet. De Kamerleden vonden dat niet kunnen.

In haar antwoord erkende minister Onkelinx dat er inderdaad een en ander misgelopen was en dat daaruit conclusies moesten worden getrokken voor de toekomst. Ze herinnerde eraan dat de betrokkene, indien hij terugkeert naar Belgie, opnieuw zal worden opgesloten en de rest van zijn straf zal moeten uitzitten.

Dit voorbeeld toont goed aan dat de parlementaire vraag een belangrijk instrument is waarover alle Kamerleden beschikken om de handelingen van de regering te controleren. Een parlementaire vraag kan tot gevolg hebben dat er maatregelen worden getroffen indien blijkt dat de overheidsmechanismen niet optimaal werken.■

Het is namelijk belangrijk dat de Belgen de plaatselijke pers kunnen doornemen en voelen wat er leeft bij de bevolking. Veel vragen waren er ook over Hezbollah (zie kader). Door wie en op welke manier zal Hezbollah ontwapend worden?

Alle parlementsleden willen een herhaling van het Rwanda-drama uit 1994, waarbij tien Belgische blauwhelmen omkwamen, voorkomen. Uiteraard deelt de federale regering die bekommernis. Daarom hield ze terdege rekening met de strenge aanbevelingen van de parlementaire onderzoekscommissie Rwanda. Zo stuurt België dit keer eigen beschermingstroepen mee die onder Belgisch commando vallen.

De parlementsleden drongen er ten slotte op aan, regelmatig geïnformeerd te worden. ■

Nationale parlementen meer betrokken bij Europese besluitvorming

Belga Picture

José Manuel Barroso, voorzitter van de Europese Commissie

Europa staat te ver van de burger. Dat was de les die uit de afwijzing van de Europese Grondwet in Nederland en Frankrijk getrokken werd. Maar ook in andere landen stelt men sinds enige tijd vast dat het vertrouwen van de burgers in de Europese Unie afbrokkelt. De Europese leiders lasten daarom een bezinningsperiode in. Tijd om na te denken, op zoek te gaan naar de oorzaken van het wantrouwen en te luisteren naar de burgers: welk Europa willen zij? De Europese Commissie heeft de nationale parlementen ontdekt als brug tussen de Europese instellingen en de burgers. De voorbije negen maanden heeft het Belgische parlement meer Europese commissarissen ontvangen dan de negen jaar ervoor. Op 20 juni 2006 was Commissievoorzitter Barroso in de Kamer voor een gedachtewisseling met Kamerleden en Senatoren.

De voorzitter van de Europese Commissie wil het europessimisme een halt toeroepen. Hij beklemtoonde dan ook dat de Commissie het voorbije jaar, ondanks de crisissfeer, niet stilgezeten heeft. Hij verwees naar de financiële planning voor de komende zeven jaar die opgemaakt werd, naar de dienstenrichtlijn (zie kader) en naar de ontwikkelingen voor een Europees energiebeleid. Maar hij voegde er in één adem aan toe dat de Unie haar werking moet aanpassen om efficiënter te kunnen optreden. Enerzijds moeten er dus concrete beleidsmaatregelen geleverd worden en anderzijds moeten de basisstructuren verbeterd worden.

Volgens **Kamerlid Van Rompuy (CD&V)** zal de Unie de burgers niet voor haar project kunnen winnen met vage idealen. Alleen als de lidstaten hun economische positie versterken, zullen de mensen weer in Europa gaan geloven. “Hoe meer jobs, hoe minder Oost-Europa en de rest van de wereld als bedreigend ervaren zullen worden.” Voor verdere uitbreiding is het volgens het CD&V-Kamerlid nog te vroeg. Europa kan uitbreiding best nog wat uitstellen om de negatieve houding van heel wat burgers tegenover de Unie niet nog te vergroten. Ten slotte bracht Herman Van Rompuy de krappe financiële situatie van de Unie ter sprake. De lidstaten willen de EU een belangrijke rol zien spelen maar zullen dan ook hun financiële bijdrage moeten verhogen.

Ook **fractievoorzitter Wathelet (cdH**) hekelde de zuinigheid van de lidstaten. Die zijn het erover eens dat Europa meer moet investeren in onderzoek en ontwikkeling, maar tegelijk weigeren ze de nodige financiële middelen vrij te maken.

Volgens **Kamerlid Daems (VLD)** moet Europa, ondanks de huidige moeilijkheden, proberen zoveel mogelijk vooruitgang te boeken. Overal in de wereld gaan landen van eenzelfde regio hechte blokken vormen: in Zuid-Amerika, Centraal-Azië, Zuid-Oost-Azië, ... Europa moet een sterk economisch blok vormen om in die wereld te overleven. Anders dan CD&V is de VLD-fractie voorstander van verdere uitbreiding op korte termijn.

Kamervoorzitter De Croo en Commissievoorzitter Barroso

Fractievoorzitter Van der Maelen (sp.a-spirit) wees de vergaande vermarkting als belangrijkste oorzaak van het huidige wantrouwen aan. Europa zal de steun van de burgers maar terugkrijgen als het investeert in datgene wat de mensen belangrijk vinden: zinvol werk, kansen om te leren, een duurzame economie, een rechtvaardige inkomensspreiding, armoedebestrijding, sociale zekerheid en zorg.

Kamerlid Hasquin (MR) legde de vinger op een andere wonde. De nationale politici verdedigen Europa te weinig en hebben dat ook in het verleden te weinig gedaan. Als de zaken goed gaan in een land, steken de nationale politici de pluim op hun eigen hoed, maar wanneer het slecht gaat, krijgt Europa de zwarte piet toegespeeld. Hervé Hasquin beklemtoonde bovendien de noodzaak van een Europese culturele identiteit.

Kamerlid Van den Eynde (Vlaams Belang) is van oordeel dat Europa te weinig rekening houdt met de mening van de burgers. Ondanks het feit dat de Fransen en de Nederlanders de Grondwet afwezen, wil de Unie toch doorgaan met het project. Dat vindt het Kamerlid allesbehalve democratisch. Hetzelfde geldt voor het Turkse lidmaatschap. De grote meerderheid van de Europese burgers is tegen, maar dat belet niet dat Europa toch met Turkije onderhandelt.

Dienstenrichtlijn

De dienstenrichtlijn wordt ook wel richtlijn Bolkestein genoemd, naar de liberale gewezen Europees Commissaris Frits Bolkestein. De dienstenrichtlijn maakt de Europese markt voor diensten vrij.
Een aanbieder van diensten – een schilder, een vastgoedmakelaar, een verwerker van huishoudelijk afval, een uitzendkantoor enz.– moet zijn diensten zonder hinderpalen in andere lidstaten kunnen aanbieden onder de voorwaarden van 'het land van oorsprong'.
De richtlijn lag o.a. in ons land fel onder vuur. In de laatste versie van het ontwerp werd het oorsprongsprincipe daarom sterk ingeperkt. Bepaalde sectoren, zoals gezondheidszorg, zouden ervan uitgesloten worden.

Kamerlid Nagy (Ecolo) ten slotte beklemtoonde dat Europa rekening moet houden met initiatieven van de burgers en dat het Parlement initiatiefrecht moet krijgen.

Commissievoorzitter Barroso sprak het verwijt dat de Commissie neoliberaal zou zijn tegen. De Europese Commissie heeft vooral instrumenten gekregen om de interne markt te realiseren, maar heeft niet de bevoegdheid om een sociaal beleid te voeren. Dat is aan de lidstaten. Maar hij erkende wel dat de markt niet volstaat om Europa sociaal één te maken.
Hij beaamde ook dat Europa een inspanning zal moeten doen om het vertrouwen van de burgers te herwinnen. Daarom zullen de parlementen van de lidstaten in de toekomst meer inspraak krijgen in de Europese wetgeving. Voor België zijn dat Kamer, Senaat en de parlementen van de gemeenschappen en gewesten. De Commissie zal over alle voorstellen van wetgeving hun advies vragen zodat ze met hun standpunten rekening kan houden. De Kamer werkt momenteel aan een procedure om over de Europese voorstellen een standpunt te bepalen. ■

Kamerleden waarnemer bij Congolese verkiezingen

30 juli 2006: Een Congolese vrouw komt aan bij een stembureau in Kinshasa

Op 30 juli 2006 vonden in de Democratische Republiek Congo de parlementsverkiezingen en de eerste ronde van de presidentsverkiezingen plaats. Voor de gewezen Belgische kolonie was dat een historisch moment. Het waren namelijk de eerste democratische verkiezingen sinds de onafhankelijkheid in 1960. Drie Kamerleden, Jean-Claude Maene (PS), Dirk Van der Maelen (fractievoorzitter sp.a-spirit) en Servais Verherstraeten (CD&V) woonden namens de Kamer de verkiezingen als waarnemer bij. Ze maakten deel uit van een groep van 36 Belgische parlementsleden en ambtenaren die in samenwerking met de Europese Unie toezagen op het correcte verloop van de verkiezingen. De Belgische waarnemers bezochten samen 750 stem- en telbureaus. In totaal waren er 2000 buitenlandse waarnemers aanwezig.

Belga Picture

Belga Picture

Belga Picture

Belga Picture

De algemene indruk van de waarnemers was zeer positief. Kamerlid Maene (PS): “Ik was zeer aangenaam verrast. Je moet weten dat de meerderheid van de Congolezen nog nooit gestemd heeft. Bovendien is Congo een gigantisch land. Dus het feit alleen al dat ze die verkiezingen op zo korte termijn konden organiseren, is indrukwekkend. Rekening houdend met de omstandigheden, zijn de verkiezingen zeer goed verlopen. De leden van de stembureaus waren goed opgeleid en voerden hun taak plichtsbewust en nauwkeurig uit. De mensen konden vrij stemmen. Ik heb geen enkele onregelmatigheid vastgesteld. België heeft veel geïnvesteerd in die verkiezingen. Welnu, na wat ik ter plekke gezien heb, ben ik ervan overtuigd dat het een schitterende investering was.”

Meer nog dan door de goede organisatie waren de Belgen verrast door het enthousiasme van de kiezers. Kamerlid Verherstraeten (CD&V) schrijft daarover in zijn dagboek: “Onderweg naar Kasangulu zien we vele mensen te voet naar de stembus gaan. In de loop van de dag ontmoeten we er die zelfs 50 km liepen om te kunnen stemmen. Sommigen sliepen zelfs bij het kiesbureau. Een mens gaat blijkbaar heel ver voor de democratie.”

Hoe staan de Congolezen tegenover de aanwezigheid van buitenlandse waarnemers? “In 75% van de gevallen werd de aanwezigheid van de Belgische waarnemers heel erg geapprecieerd”, zegt fractievoorzitter Van der Maelen (sp.a-spirit). “De Congolezen twijfelen namelijk zelf heel erg aan het correcte verloop van de verkiezingen. In Congo is er een vrije pers. Elke partij heeft zowat haar eigen krant en daarin worden nogal wat beschuldigingen geuit aan het adres van de andere partijen. Vandaar dat de Congolezen veel twijfels hebben. De aanwezigheid van buitenlandse waarnemers is voor hen dan ook een waarborg voor een correct verloop. In 25% van de gevallen hebben we evenwel achterdocht gemerkt. Een deel van de Congolezen is achterdochtig tegenover de Belgen omdat ze denken dat wij Kabila steunen.”

De Belgische waarnemers hadden zich maanden van tevoren op hun taak voorbereid. Ze hadden o.a. de Congolese Grondwet en kieswetgeving doorgenomen. Ter voorbereiding hadden ze in België gesprekken met de voorzitter van de Congolese Onafhankelijke Kiescommissie (Commission Electorale Indépendante, CEI) en met deskundigen van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken en de Europese Unie. En ze waren een paar dagen voor de verkiezingen in Congo om zich ter plekke te informeren over de laatste ontwikkelingen. ■

Belga Picture

De Congolezen verkozen op 30 juli 2006 een president en 500 volksvertegenwoordigers.
Er waren 33 kandidaten voor het presidentschap. Ruim 9.700 kandidaten dongen naar een zitje in het parlement. De tweede ronde van de presidentsverkiezingen vond op 29 oktober plaats. De zittende president, Joseph Kabila, nam het op tegen Jean-Pierre Bemba.

Betaald verlof

Ooit was het anders

Zeventig jaar geleden, op zaterdag 27 juni 1936, namen de Kamerleden de wet op het betaald jaarlijks verlof aan. Het was een revolutionaire gebeurtenis. Honderdduizenden mannen en vrouwen kregen de kans om op reis te gaan – voor velen was het de eerste keer in hun leven – en om dingen te doen die ze nooit eerder hadden gedaan.

Kort na de grote slachtpartij van de Eerste Wereldoorlog werd de druk op de politici om aan de burgers bepaalde politieke en sociale rechten toe te kennen onhoudbaar. Op de agenda stonden onder meer het algemeen stemrecht en de werktijdverkorting. In sommige sectoren, zoals de spoorwegen, de zware industrie, de banken en verzekeringen, was er al sprake van betaald verlof. Maar het was wachten tot de tweede helft van de jaren dertig op wettelijke bepalingen die van toepassing waren op alle werknemers.

In juni 1936 volgde België het Franse voorbeeld. Bij onze zuiderburen hadden de politieke situatie, het toenemend extremisme en de stakingen de invoering van het betaald verlof versneld. De regering van het Front Populaire (communisten, socialisten en radicaal-linksen) onder leiding van Léon Blum was er op 20 juni 1936 in geslaagd die oude eis door te drukken.

De ideeën van de Franse stakers vonden steeds meer ingang in België. Al snel namen de Antwerpse havenarbeiders en de Luikse mijnwerkers de Franse eisen over. De sociale strijd bracht meer dan 500.000 arbeiders op de been.
Bij de parlementsverkiezingen van 1936 maakte de extreem rechtse partij Rex van Léon Degrelle een fikse sprong vooruit. De partij behaalde 21 van de 202 zetels in de Kamer.
Op 15 juni vormde de katholiek Paul Van Zeeland een driepartijenregering met katholieken, socialisten en liberalen die kort daarop een (eerste) Nationale Arbeidsconferentie bijeenriep. Werkgevers en vakbonden bereikten snel een akkoord.

Belga Picture

Belga Picture

Belga Picture

Belga Picture

Voortaan hadden werknemers recht op zes dagen betaald verlof per jaar. De wekelijkse arbeidsduur werd tot veertig uur teruggebracht en het minimumloon werd opgetrokken. Eind juni gingen de stakers terug aan het werk. Op 27 juni keurde de Kamer de wetsontwerpen goed die de bereikte akkoorden in wetten omzetten.

De vraag was nu welke activiteiten ten gunste van lichaam en geest de werknemers in hun vrije tijd zouden gaan ontwikkelen. Links en rechts werden er initiatieven genomen op het vlak van sociaal toerisme en vrijetijdsopvoeding. De nieuw verworven vrije tijd moest immers op een zinvolle manier ingevuld worden. Van massatoerisme en vrijetijdsindustrie was er evenwel nog geen sprake. Die ontwikkelden zich pas echt na de Tweede Wereldoorlog, toen de koopkracht van de bevolking snel de hoogte inging. ■

Perslunch

Naar jaarlijkse gewoonte nodigde de Kamervoorzitter de journalisten bij het begin van het politieke jaar uit voor een lunch. Hij gaf onder meer een overzicht van de wetsvoorstellen en wetsontwerpen die in de loop van de volgende weken en maanden in de verschillende commissies behandeld zouden worden.

Place aux enfants

Op 21 oktober bezocht een tachtigtal 8 tot 12-jarigen het Federaal Parlement. Ze hadden een gesprek met de Kamervoorzitter die hen de rol en de werking van het Parlement uitlegde. Met dat initiatief wil de jeugddienst van de Franstalige Gemeenschap kinderen op een ludieke en pedagogische manier kennis laten maken met diverse aspecten van het politieke en sociale leven.
www.placeauxenfants.be

Kamervoorzitter De Croo naar China

De Kamervoorzitter maakte van de herfstvakantie gebruik om met een kleine groep Kamerleden een werkbezoek aan China te brengen. De delegatie ontmoette onder meer het Centraal Comité van de Communistische Partij en leden van de Chinese Nationale Volksassemblee. Kamervoorzitter De Croo hecht veel belang aan dat soort zendingen. Er nemen parlementsleden van de meerderheid en de oppositie aan deel, dit in tegenstelling tot de regeringsdiplomatie die uitsluitend een zaak van de meerderheid is.

11 november

Op 11 november herdenkt België, zoals vele andere Europese landen, het einde van de twee Wereldoorlogen. Die dag bezoeken oud-strijders, leden van vaderlandslievende verenigingen en jongeren van verschillende jeugdbewegingen het Parlement. Ze gaan met de Kamervoorzitter in debat over de werking van het Parlement, het belang van de democratie en tal van actuele thema's.

Symposium over weesgeneesmiddelen

Op 7 december 2006 organiseert de stuurgroep Weesgeneesmiddelen samen met VLD-Kamerlid Yolande Avontroodt een symposium over weesgeneesmiddelen. Weesgeneesmiddelen zijn geneesmiddelen die door de industrie niet in productie genomen worden omdat ze geen winst opleveren. Het betreft geneesmiddelen voor de behandeling van ernstige ziekten die zelden voorkomen. De ontwikkelings- en registratiekosten voor die geneesmiddelen zijn even hoog als voor andere geneesmiddelen maar de verkoopcijfers liggen lager gezien de kleine groep patiënten die ze nodig heeft. Aan het symposium nemen onder meer vertegenwoordigers van de biogenetische en farmaceutische industrie en van de wetenschappelijke wereld deel.

Zin om de Kamer te bezoeken?

Een groepsbezoek

In het Federaal Parlement heerst er een drukte van jewelste. Parlementsleden haasten zich naar een vergadering. In de verschillende zalen buigen commissieleden zich over een wetsvoorstel. De Kamervoorzitter leidt de debatten in het statige halfrond. In de wandelgangen gonst het van de nieuwtjes en de geruchten. Parlementsleden staan de pers te woord.

Zin om met uw klas, vereniging, collega's of vrienden de sfeer van politieke bedrijvigheid op te snuiven?
Een groepsbezoek is gratis en duurt ongeveer anderhalf uur.

Schrijf tijdig in.
U kunt online inschrijven via www.dekamer.be (rubriek Bezoeken) of telefonisch bij de dienst Public Relations, tussen 10 en 12 uur: 02 549 81 36.
Een groep bestaat het best uit 10 tot 30 personen.

Een vergadering bijwonen

Iedereen kan de openbare commissievergaderingen en de plenaire vergaderingen bijwonen.
Voor de agenda surft u naar www.dekamer.be.
Om een vergadering bij te wonen, meldt u zich aan bij het onthaal aan de Leuvenseweg 13 (achterkant van het parlementsgebouw).

Meer weten?

De parlementaire documenten i.v.m. de thema's in dit nummer vindt u op www.dekamer.be. Selecteer eerst «Publicaties», dan «Magazine van de Kamer».

Volg de plenaire vergadering online!

www.dekamer.be > meekijken vergaderingen

De Belgische politiek op het web

http://www.dekamer.be
http://www.senate.be
http://www.belgium.be
http://www.staatsblad.be
http://www.politics.be
http://www.politicsinfo.be

Wil u meer exemplaren ontvangen van dit magazine?

Wil u het magazine op een ander adres ontvangen?
Of wil u uit ons bestand geschrapt worden?
We vernemen het graag op 02 549 81 36 of via e-mail: pri@dekamer.be

COLOFON

De redactie werd afgesloten op 27/10/2006

Verantwoordelijke uitgever
Herman De Croo
Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Redactie
Dienst Public Relations
1008 Brussel
e-mail: pri@dekamer.be
Dominique Van den Bossche
tel 02 549 81 77
Anne Coppens
tel 02 549 90 46
Denis François
tel 02 549 80 80

Aan dit nummer werkten mee:
Robert Myttenaere, William Asselborn, Christian de Borchgrave, Reinhilde Deboutte, Serge De Ryck, Hugo D'Hollander, Alberik Goris, Roel Jansoone, Luc Peetermans, Martin Peleman, Walter Schelstraete en Anne Vander Stichele
Vertaling
Dienst Vertaling Beknopt Verslag van de Kamer
Foto's en illustraties
Belga, Anja De Koninck, Kristof Gentens en Nadine Huysmans
Vormgeving en druk
Prepress en drukkerij van de Kamer